

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

Ad quem Iudicem spectet cognitio causae, quando laicus simul delinquit
cum clerico, Cap. XL.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

Sexto monetam expendens au-
ream defectiuam ratione ligæ,
vel ratione ponderis nullo modo
potest puniri pœna ordinaria, iu-
xta cõmunem opinionem, ut d. Bo-
nacof. relatus in Syntag. opin. com.
d. tit. de Princip. monet. cud. fac. c. 2.
in fin.

S V M M A R I V M.

- 1 Si laicus simul cum clerico delin-
quat, vnusquisque à suo Iudice
de consuetudine punitur.
- 2 Limitatur, quando Iudex ecclē-
siasticus prœuenit in captura
laici.
- 3 Quando censeatur facta prœuen-
tio.

C A P. XL.

Ad quem Iudicem spectet co-
gnitio causæ, quando lai-
cus simul delinquit
cum Clerico.

 Iij putant, laicum ra-
tione cõnexitatis de-
licti in tali casu non
posse ab alio Iudice
puniri, quam ab ec-
clesiastico vti magis digno: Hęc
conclusio probatur ex l. nulli C.
de Iudic. & ex l. qui de crimine
C. de Accus. & ex cap. quanto de
Iud. & ita tenent Socin. Sen. conf.
12. num. 17. vol. 1. Socin. Iun. conf.
34. num. 1. & 2. vol. 2. Marant. in
Specul. aur. par. 4. dist. 11. num. 22.
Paris. conf. 154. num. 1. vol. 4. Lu-
douic. decis. Lucen. 26. numer. 18. &

seq. par. 1. Boff. in tit. de for. compet.
num. 116. & hanc esse magis rece-
ptam d. Menoch. de Arbitr. Iud. lib.
2. cas. 371. nu. 13. Clar. lib. 5. recept.
sent. q. 36. vers. euenit plerumque
Dian. par. 4. tr. 1. res. 7. Scacc. de Iu-
dic. lib. 1. cap. 11. num. 24. & versio-
nem d. Mart. de Iurisd. par. 4. cas.
119. num. 1. quod procedit etiam
si plures laici cum vno Clerico
deliquerint, ut notat Socin. Sen. loc.
cit. & ita Sac Congregatio die
10. Decembris 1591. rescripsit
Commisario Ciuitatis Tusculanę,
vt tam Clericum, quam laicos in-
quisitos de violentia illata cuidã
mulieri remitteret ad Iudicem
ecclesiasticum, vt refert Scacc. loco
cit. Dian. par. 4. tr. 1. res. 7. Vulp. in
Prax. Iudic. cap. 41. num. 5:

Sed contrarium seruatur de
consuetudine, secundum quam
Clericus à Iudice ecclesiastico,
& laicus à seculari punitur, vt d.
Ricc. in Prax. Remiss. Delinquent.
q. 42. in fin. & in Collect. dec. 1511.
par. 5. Crauet. conf. 232. per tot. lib.
3. Couar. pp. qq. cap. 34. num. 1. Ca-
pycius decis. 173. & ibi Add. & de
cõmuni obseruantia testatur Clar.
d. q. 36. vers. euenit plerumq. Vulp.
in Prax. Iudic. cap. 41. numer. 5. &
alij.

Hęc etiam conclusio probatur,
tum quia in delictis socius cri-
minis minimè gaudet privilegio so-
cij l. si quis uxori ff. de furt. tum
quia causę delictorum non sunt
indiuidue, sed diuidue: potest
enim vnus ex delinquentibus si-
ne alio puniri, ac similiter potest
Iudex ecclesiasticus clericum, &
secularis laicũ facillè punire absq.

Ccc c vlla

vlla vtriusque Iurisdictionis læsione: nihilque prohibet, plures eiusdem delicti reos accusari coram diuersis iudicibus, & alios quidem condemnari vno modo, alios ad aliū modū iudicari, quia diuersa potest esse eorum causa, & dispar ratio defensionis, vt notat Couar. & Crauet. loc. cit.

2. Limita tamen, quando Iudex Ecclesiasticus præuenerit in captura laicorum, qui vna cum Clerico deliquerunt: tunc enim potest eos punire, vt d. Farinac. in Prax. to. 1. q. 8. num. 151. in fin. Bardiard. ad Clar. §. fin. q. 36. num. 50. Sperell. dec. 4. nu. 10. Dian. p. 4. tr. 1. ref. 7. nisi fortè ageretur de crimine, quod pœna sanguinis puniendum esset: tunc enim laici remittendi sunt ad iudicem sæcularem. Ricc. in Prax. Remiss. Delinquent. q. 42. nu. 18. quod videtur probari ex cap. in Archiepiscopatu de Raptor.

3. Dicitur autem facta præuentio, non tantum si reus captus fuerit de mandato Iudicis cap. penult. de for. compet. Grammat. de cis. 30. n. 6. & 9. Decian. tract. crimin. to. 1. lib. 4. cap. 20. nu. 3. sed etiam si Iudex fecit alicui præceptum de non discedendo de aliquo loco, vt dicunt DD. quos refert, & sequitur Bellett. tit. de fauor. Cleric. real. §. 4. circa princip. vbi idem dicit, quando reus spontè se constituit, puta si ab vno Iudice citatus noluit coram eo, sed coram altero comparere, cum ex eo dicatur executio personalis: sed cōtraria sententia videtur probabilior, præsertim si id fiat ad effugiendū acrius

iudiciū, ita Boss. in tit. de for. cōpet. n. 98. Farinac. cons. 134. n. 2. vol. 2.

SVM MARIVM.

1. Iniuste carcerati licitè possunt aufugere.
2. Quomodo puniantur aufugientes e carceribus, quando iuste detinentur.
3. Eximens aliquem de manibus familia qua pœna plectendus sit.
4. Cardinales S.R.E. quando possint reum ab ultimo supplicio liberare.

C A P. XLI.

De pœna frangentium Carceres, vel inde fugientium.

IC non loquimur de iniuste carceratis, qui licitè possunt aufugere, etiam cum frangione carceris, vt est communis DD. sententia, neque tenentur redire ad carceres, etiā si iurassent, se redituros, vt d. glos. comm. recepta in Clem. pastoralis ver. per violentam de sent. & re. Iud.

2. Supposito igitur, quod carceratio sit iusta, quæritur, qua pœna huiusmodi rei puniatur? Resp. quod si huiusmodi carcerati cōspirauerint de frangendo, & aufugiendo re adhuc non deducta ad effectum; tunc habentur pro confessis, & conuictis ita, vt possint de iuris rigore condemnari in pœnā ordinariam illius delicti, de quo imputabantur secundum glos. & DD. in l. in eos ff. de custod. & exhib.